

Duminică, 26 Iulie, 2026

†) Sf. Cuv. Ioanichie cel Nou de la Muscel

Sf. Sfințit Mc. Ermolae

Sf. Mc. Paraschevi din Roma

Duminica a VIII-a după Rusalii

1 Corinteni 1

¹⁰ Vă rog, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să fiți într-o vorbă și'n sânul vostru să nu fie dezbinări; ci să fiți cu totul uniți în același gând și'n aceeași dreaptă judecată;

¹¹ fiindcă despre voi, frații mei,

prin oameni de-ai Hloiei¹ mi s'a făcut cunoscut că la voi sunt certuri.

¹² Și ei spun aceasta, că fiecare din

¹ Literal: cei ce îi aparțin Hloei (probabil angajați, oameni de încredere, sclavi sau liberiți). Nu știm cine era această Hloe. E sigur însă că Pavel (care se afla în Efes) își scrie epistola în urma relatărilor primite prin aceștia.

voi zice: Eu sunt al lui Pavell, sau: Eu, al lui Apollo²!, sau: Eu, al lui Chefă³!, sau: Eu, al lui Hristos!

¹³ Împărțitu-S'a oare Hristos? Nu cumva Pavel s'a răstignit pentru voi? sau în numele lui Pavel ați fost botezați?

¹⁴ Mulțumesc lui Dumnezeu că pe niciunul din voi n'am botezat, decât pe Crispus și pe Gaiu,

¹⁵ ca să nu zică cineva că ați fost botezați în numele meu...

¹⁶ – ba nu!,⁴ am botezat și casa⁵ lui Ștefanus –; încolo, nu știu să mai fi botezat pe altcineva.

¹⁷ Căci Hristos nu m'a trimis să botez, ci să binevestesc, nu într-unțelepciunea vorbirii⁶, ca nu cumva crucea lui Hristos să rămână deșartă⁷.

² Asupra lui Apollo vezi nota de la FA 18, 24.

³ = Numele aramaic al lui Petru.

⁴ Stil oral. Dictând, Pavel își amintește și se corectează.

⁵ Prin „casa” cuiva se înțeleg toți membrii familiei, inclusiv copiii și, după caz, servitorii și sclavii.

⁶ Arta elocinței. Îngrijorat de faptul că în Corint există tendința de a „filosofa” pe seama Evangheliei, în cele ce urmează Pavel pune față'n față „înțelepciunea lumii” (omenească) cu înțelepciunea („nebunia”) lui Dumnezeu.

⁷ Literal: să fie golită (de conținut); redusă la nimic; fără efect.

Matei 14

¹⁴ Și ieșind, a văzut mulțime mare și I s'a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.

¹⁵ Iar când s'a făcut seară, ucenicii s'au apropiat de El și I-au zis: „Locul este pustiu și iată că vremea a trecut; dă drumul mulțimilor ca să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare”.

¹⁶ Iisus însă le-a răspuns: „Nu trebuie să se ducă; dați-le voi să mănânce”.

¹⁷ Iar ei I-au zis: „Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești”.

¹⁸ Și El a zis: „Aduceți-Mi-le aici!”

¹⁹ Și poruncind mulțimii să se așeze pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvântat; și, frângând, a dat ucenicilor pâinile; iar ucenicii, mulțimilor.

²⁰ Și au mâncat toți și s'au saturat; și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline.

²¹ Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.⁸

⁸ Minunea se leagă lăuntric, duhovnicește, cu evenimentele similare din Vechiul Testament, precum mana din pustie (Iș 16) sau untdelemnul lui Elisei (4 Rg 4, 1-7) și-L prefigurează pe Hristos ca Pâine a Vieții (In 6, 35), hrana

²² Și îndată Iisus i-a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.⁹

Tâlcuire

Înainte de minunata săturare a celor cinci mii de oameni, ucenicii Domnului au vrut ca El să dea drumul mulțimilor; Domnul însă a spus: „Nu au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce”. Să învățăm aceste cuvinte, și ori de câte ori vrăjmașul ne va insufla să întoarcem spatele celui care cere de la noi, să ne spunem ca din partea Domnului: „Nu au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce” – și să le dăm ceea ce avem la îndemână. Vrăjmașul scade mult dorința omului de a face milostenie, șoptind că cel care cere poate că nu merită

euharistică. Într-o rugăciune liturgică asupra Trupului euharistic al Domnului se spune: „Mielul lui Dumnezeu (...) Cel ce Se mănâncă pururea și niciodată nu Se sfârșește”.

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

să primească milostenie; dar iată că Domnul n-a stat să cerceteze vrednicia celor cinci mii, ci pe toți i-a ospătat la fel, deși nu toți aveau, firește, aceeași dragoste față de El; poate că printre ei erau și unii care mai apoi aveau să țipe: „Răstignește-L”. Așa e și obșteasca purtare de grijă a lui Dumnezeu față de noi: „El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți” (*Mt.* 5, 45). De ne-ar ajuta Domnul să fim câtuși de puțin milostivi, „așa cum Tatăl nostru Cel Ceresc este Milostiv”!¹⁰

¹⁰ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.